

DRUK nr 648

Projekt

z dnia 16 stycznia 2023 r.
Zatwierdzony przez .....

PRZEWODNICZĄCA
Komisji Skarg, Wniosków i Petycji
Rady Miejskiej w Sulechowie
Elżbieta Musiałek

UCHWAŁA NR .....
RADY MIEJSKIEJ W SULECHOWIE

z dnia ..... 2023 r.

w sprawie rozpatrzenia skargi na Burmistrza Sulechowa

Na podstawie art.229 pkt 3, art. 237 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2022 r. poz. 2000, 2185 i 1855.) uchwała się, co następuje:

§ 1. Rada Miejska w Sulechowie po rozpatrzeniu skargi Państwa (.....) z dnia 23 grudnia 2022 r. na Burmistrza Sulechowa oraz po zapoznaniu się z Protokołem nr BR.1510.4.2023 Komisji Skarg, Wniosków i Petycji Rady Miejskiej w Sulechowie z dnia 13 stycznia 2023 r. uznaje skargę za bezzasadną.

§ 2. Uzasadnienie stanowiska Rady Miejskiej w Sulechowie stanowi załącznik do uchwały.

§ 3. Zobowiązuje się Przewodniczącego Rady Miejskiej w Sulechowie do zawiadomienia skarżących o sposobie załatwienia skargi.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

16.01.2023 r.
Leontyna Przewłocka-Grzegorzczyn
radca prawny
R - ZG/321

Załącznik do uchwały Nr
Rady Miejskiej w Sulechowie
z dnia ..... 2023 r.

UZASADNIENIE STANOWISKA RADY MIEJSKIEJ W SULECHOWIE

Komisja skarg, wniosków i petycji Rady Miejskiej w Sulechowie powołana została uchwałą Nr 0007.5.2018 Rady Miejskiej w Sulechowie z dnia 23 listopada 2018 r. w sprawie powołania Komisji skarg, wniosków i petycji Rady Miejskiej w Sulechowie, zwana dalej komisją. Zadaniem komisji, zgodnie z treścią § 108 f ust. 1 statutu Gminy Sulechów, po otrzymaniu skargi, wniosku lub petycji jest przeprowadzenie postępowania wyjaśniającego w celu ustalenia stanu faktycznego i prawnego, zajęcie stanowiska w sprawie.

Komisja na posiedzeniu w dniu 9 stycznia 2023 r. zapoznała się z treścią skargi. W wyniku przeprowadzonego przez komisję postępowania wyjaśniającego ustalono, co następuje:

- w dniu 23 grudnia 2022 r. Państwo (...) złożyli skargę na Burmistrza Sulechowa. Skarżący zarzucili Burmistrzowi Sulechowa złamanie tzw. „umowy społecznej”, która zdaniem skarżących polegać miała na tym, że Gmina sporządzi miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego obejmujący prywatne tereny w celu zabezpieczenia swobodnego rozwoju urbanistycznego gminy. Ciągi komunikacyjne, tam gdzie będzie to możliwe, utworzone zostaną solidarnie z działek rolnych, które po podziale będą obsługiwać działki budowlane. Pojawienie się właścicieli płacących podatki od nieruchomości będzie sygnałem do przejścia pod prawny zarząd gminy, co miało miejsce wg skarżących w odniesieniu do trzech innych działek stanowiących drogi wewnętrzne.

W ramach postępowania wyjaśniającego Komisja Skarg, Wniosków i Petycji na posiedzeniu w dniu 9 stycznia 2023 r., wysłuchała wyjaśnień Burmistrza Sulechowa oraz Kierownika Wydziału Zagospodarowania Przestrzennego i Obrotu Nieruchomościami Urzędu Miejskiego Sulechów. Ponadto Przewodnicząca Komisji Skarg, Wniosków i Petycji Rady Miejskiej w Sulechowie pismem z dnia 9 stycznia 2023 r. zwróciła się do Burmistrza o złożenie pisemnych wyjaśnień w tej sprawie celem zajęcia stanowiska odnośnie przedstawionych w skardze zarzutów. Mając na uwadze wyjaśnienia Burmistrza Sulechowa poczyniono opisane poniżej ustalenia faktyczne:

I. Skarżący określają miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego z 2010 r. oraz zawarte w nim ustalenia, jako „ umowę społeczną”. Procedura uchwalenia przedmiotowego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego została zainicjonowana uchwałą nr XXXIV/386/2009 Rady Miejskiej w Sulechowie z dnia 18 sierpnia 2009 r. na mocy której Burmistrz Sulechowa przystąpił do sporządzenia projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części obrębu Obłotne. Po przeprowadzonej procedurze zgodnej z obowiązującymi przepisami miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego został uchwalony uchwałą nr XLVII/508/2010 Rady Miejskiej w Sulechowie z dnia 17 sierpnia 2010 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części obrębu Obłotne, ogłoszony w Dzienniku Urzędowym Województwa Lubuskiego nr 102 poz. 1516 z dnia 2 listopada 2010 r.

Jak wynika z analizy dokumentacji planistycznej przedmiotowego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Państwo (...), w przeciwieństwie do innych właścicieli działek objętych projektem planu, nie uczestniczyli czynnie w pracach projektowych, pomimo iż posiadali taką możliwość, np. poprzez wnoszenie uwag, składanie wniosków oraz uczestniczenie w dyskusji publicznej.

Projekt planu uwzględnił przebieg dróg publicznych, jako ulic lokalnych oraz dróg wewnętrznych - niepublicznych, do obsługi przyległych do nich prywatnych terenów mieszkaniowych oznaczonych symbolem MN.

Drogi, w powołanym planie miejscowym, zostały podzielone na dwie kategorie:

- drogi publiczne klasy (L) lokalne, oznaczone na rysunku planu symbolem KDL,
- drogi wewnętrzne, oznaczone na rysunku planu symbolem KDW.

Drogi wewnętrzne, przy których położone są nieruchomości przeznaczone pod zabudowę mieszkaniową MN, stanowiące własność skarżących, zostały wyznaczone solidarnie w połowie ustalonej szerokości tj. po

4 m, pomiędzy sąsiadującymi prywatnymi działkami. Tereny będące drogami wewnętrznymi wyznaczone zostały w przedmiotowym planie wyłącznie na terenach prywatnych.

Burmistrz Sulechowa, w wyjaśnieniach wskazał, że wbrew zarzutom skarżących (...), przejęcie dróg w zarząd gminy, nie jest powiązane z „szybkością” procesu podziałowego. Przejmowanie dróg wewnętrznych przez gminę jest indywidualną decyzją podejmowaną z uwzględnieniem uzasadnionego interesu publicznego. W świetle obowiązującego stanu prawnego – art. 98 ust. 1 ustawy o gospodarce nieruchomościami, wyłącznie w przypadku wydzielenia z terenów prywatnych gruntów pod drogi publiczne Gmina staje się ich właścicielem w chwili gdy decyzja podziałowa uzyskuje status decyzji ostatecznej. Skutek prawny w postaci przejścia własności terenów prywatnych przeznaczonych w miejscowym planie pod drogi publiczne nie podlega negocjacji i nie jest zależny od woli stron, bowiem następuje z mocy samego prawa, zgodnie z treścią art. 98 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2021 r. poz. 1899), na mocy którego w przypadku podziału na wniosek właściciela nieruchomości, działki wydzielone pod publiczną drogę, przechodzą na własność gminy.

Taką interpretację ww. przepisu potwierdza wykładnia wyrażona w piśmiennictwie i w orzecznictwie, czego wyrazem jest teza wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 18 grudnia 2020 r., I OSK 1691/20, który orzekł, iż „*pomimo braku dookreślenia w pierwotnej wersji art. 98 ust. 1 ustawy o gospodarce nieruchomościami pojęcia „drogi” intencją ustawodawcy było objęcie tą regulacją wyłącznie dróg publicznych.*” W ocenie Sądu skoro bowiem odjęcie własności działek gruntu stanowi swoisty rodzaj wywłaszczenia, rozumianego jako pozbawienie prawa własności dotychczasowego właściciela, to takie wywłaszczenie mieści się w konstytucyjnym pojęciu wywłaszczenia zawartym w art. 21 ust. 2 Konstytucji RP – a wywłaszczenie zaś w konstytucyjnym ujęciu jest możliwe tylko na cele publiczne.

W konsekwencji Sąd stwierdził, że oznacza to, iż przejęcie przez gminę własności działek wydzielonych przy podziale nieruchomości mogło dotyczyć tylko tych działek gruntu, które zostały wydzielone pod drogi publiczne. Jednocześnie NSA wskazał, że kwestię tę rozpatrywał Sąd Najwyższy, który stwierdził, że działka gruntu wydzielona pod drogę na podstawie art. 98 ust. 1 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami w pierwotnym brzmieniu przechodzi z mocy prawa na własność gminy, jeżeli przeznaczona została na urządzenie drogi publicznej w rozumieniu ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych. NSA przypomniał, iż w uzasadnieniu swego stanowiska Sąd Najwyższy powołał się na brzmienie art. 10 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym, zgodnie z którym w planie miejscowym ustalało się, poza liniami rozgraniczającymi ulice i terenami niezbędnymi do wydzielania ścieżek rowerowych, place oraz drogi publiczne wraz z urządzeniami pomocniczymi; oznaczało to zarazem, że jeżeli w wyniku podziału nieruchomości doszło do wydzielenia innych dróg, np. wewnętrznych, to przejście ich na własność jednostek samorządowych albo Skarbu Państwa mogło nastąpić na podstawie czynności cywilnoprawnej, nie zaś z mocy samego prawa.

Reasumując należy stwierdzić, że działki, które w planie miejscowym zostały zakwalifikowane, jako tereny dróg wewnętrznych stanowią uzupełnienie układu komunikacji dróg publicznych i nie mogą zostać przejęte przez organ gminy na podstawie brzmienia przepisu art. 98 ustawy o gospodarce nieruchomościami.

II. Odnośnie zarzutu przejęcia przez gminę na własność trzech prywatnych działek, w istocie spośród działek objętych przedmiotowym planem miejscowym, trzy działki oznaczone jako drogi wewnętrzne stanowią obecnie własność Gminy Sulechów. Są to działki nr 76/34, 76/43 i 76/44, które na skutek porozumienia pomiędzy poprzednim właścicielem a Gminą Sulechów, zostały przejęte aktem notarialnym Rep. A numer 1774/2013 z dnia 18 marca 2013 r. Jednakże nie bez znaczenia są okoliczności uzasadniające przejęcie tychże działek. Otóż w rzeczonym miejscowym planie oznaczono drogę publiczną KDL1, która wyznaczona została w części na terenie stanowiącym własność prywatną. Na skutek podziału dokonanego decyzją nr ZP.IV.7430-84/10 Burmistrza Sulechowa dnia 20 września 2010 r. część terenu drogi publicznej KDL1 przeszedł na własność gminy z mocy prawa na podstawie art. 98 ustawy o gospodarce nieruchomościami. W ramach odszkodowania za działkę nr 76/39 obręb Obłotne, przeznaczoną pod drogę publiczną Strony wynegocjowały przejęcie przez gminę działek przeznaczonych pod drogi wewnętrzne w zamian za odszkodowanie za teren pod drogę publiczną, który na skutek podziału przeszedł z mocy prawa na własność gminy. Gmina Sulechów zamiast wypłacać w formie pieniężnej należne poprzedniemu właścicielowi odszkodowanie za część działki przeznaczonej pod drogę publiczną przejęła trzy działki stanowiące drogi wewnętrzne.

Podkreślić należy, że przejmowanie nieruchomości przeznaczonych pod drogi publiczne jest uzasadnione interesem Gminy. Potwierdzeniem takich działań jest dokonanie podziału terenu, położonego w sąsiedztwie działek skarżących, stanowiącego własność Skarbu Państwa w zarządzie Krajowego Ośrodka Wsparcia

Rolnictwa. Podział ten został dokonany na prośbę m. in. Pana (...). Pismem z dnia 2 czerwca 2020 r. Pan (...) wraz z jednym z właścicieli nieruchomości położonych na terenie objętym planem, zawnioskowali o przejęcie przez Gminę Sulechów części terenu działek nr 76/3 i 75 obręb Obłotne, które w obowiązującym miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego zostały zakwalifikowane jako droga publiczna lokalna KDL2.

Pismem z dnia 15 czerwca 2020 r. tut. organ wystąpił do Krajowego Ośrodka Wsparcia Rolnictwa z prośbą o wyrażenie zgody na podział działek nr 75 i 76/3 z adnotacją, iż przygotowuje wszelką niezbędną dokumentację geodezyjno-prawną oraz dokona podziału na swój koszt.

Podział działek nr 76/3 i 75 w obrębie Obłotne został zatwierdzony decyzją z dnia 19 kwietnia 2021 r. nr ZP.6831.29.2021.PGF. Po podziale, działki nr 76/83 i 75/1 w związku z art. 98 ustawy o gospodarce nieruchomościami przeszły z mocy prawa na własność Gminy Sulechów w dniu, w którym decyzja zatwierdzająca podział stała się ostateczna, tj. w dniu 6 maja 2021 r.

III. Odnosząc się do zarzutów dotyczących kwestii podziału działki nr 72 i dostępu do dróg publicznych ustalono jak poniżej:

1. Na wniosek Państwa (...) dokonano podziału działki nr 72 obręb Obłotne. Podział miał na celu wydzielenie pięciu działek budowlanych oraz dwóch działek stanowiących drogę wewnętrzną. Pierwotnie pomimo pozytywnej opinii, tut. organ odmówił zatwierdzenia podziału z uwagi na brak wskazania dostępu do nowowydzielonej działki i nieprzedłożenie tut. organowi tytułu prawnego lub stosownej dokumentacji, z której wynikałoby, iż dla każdego z właścicieli działki nr 72/6 zostałyby zapewnione stosowne służebności drogowe, albo możliwość zakupu udziału w prawie do działek stanowiących drogę wewnętrzną.

2. Wskutek złożonego odwołania (...) z dnia 28 sierpnia 2021 r., sprawa odmowy zatwierdzenia podziału została przekazana do rozpatrzenia Samorządowemu Kolegium Odwoławczemu w Zielonej Górze.

3. Po rozpatrzeniu odwołania Państwa (...) decyzją z dnia 5 października 2021 r. znak SKO-5283/54-N/21 Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Zielonej Górze, uchyliło zaskarżoną decyzję w całości i przekazało sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji. SKO wskazało, iż jeżeli zapewnienie dostępu do drogi publicznej ma polegać na ustanowieniu służebności, o których mowa w art. 93 ust. 3, podziału nieruchomości dokonuje się pod warunkiem, że przy zbywaniu działek wydzielonych w wyniku podziału zostaną one ustanowione. Według Samorządowego Kolegium Odwoławczego ustawowe zastrzeżenie niedopuszczalności dokonania podziału nieruchomości, jeżeli projektowane do wydzielania działki gruntu nie mają dostępu do drogi publicznej, należy odnieść do chwili, w której działki te będą zbywane – art. 99 ustawy o gospodarce nieruchomościami.

4. Realizując wskazania Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Zielonej Górze z decyzji z dnia 5 października 2021 r. znak SKO-5283/54-N/21, po ponownym przeanalizowaniu sprawy, Burmistrz Sulechowa decyzją z dnia 14 grudnia 2021 r. nr ZP.6831.59.2021.PGF. zatwierdził podział nieruchomości położonej w obrębie Obłotne składającej się z działki nr 72 z zastrzeżeniem, że podziału dokonano pod warunkiem, że przy zbywaniu działek wydzielonych w wyniku podziału zostanie zapewniony dostęp do drogi publicznej poprzez ustanowienie służebności drogi koniecznej lub sprzedaży udziału w działce gruntu stanowiącej drogę wewnętrzną.

5. Państwo (...) pismem z dnia 14 grudnia 2021 r. wnieśli od decyzji SKO sprzeciw do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gorzowie Wlkp., wnosząc o jej uchylenie oraz zarzucając naruszenie prawa poprzez „(...) niezwykle wybiórczy i powierzchowny sposób traktowania skargi przez SKO w Zielonej Górze”. W ocenie skarżących organ odwoławczy znalazł jedynie tymczasowe rozwiązanie sprawy, nie porządkując obrotu prawnego i pomijając inne uwagi świadczące o naciąganiu prawa przez organ I instancji, pozostawiając kwestię uzgodnień infrastruktury mieszkańcom. Skarżący wyrazili niezadowolenie z decyzji organu odwoławczego, w szczególności podkreślili, że Kolegium nie odniosło się do większości zarzutów podniesionych w odwołaniu, w tym dotyczących żądania udostępnienia przedłożenia przez Burmistrza Sulechowa informacji zastrzeżonych przepisami RODO.

6. Wojewódzki Sąd Administracyjny w wyroku sygn. akt IISA/Go 27/22 z dnia 10 marca 2022 r. orzekł, że decyzja SKO w Zielonej Górze została wydana zgodnie z prawem i z tych względów sprzeciw, jako nieuzasadniony oddalił.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gorzowie Wlkp. stwierdził, że w rozpoznawanej sprawie SKO uchyliło decyzję Burmistrza Sulechowa z dnia 25 sierpnia 2021 r. w przedmiocie odmowy zatwierdzenia podziału nieruchomości i przekazało sprawę do ponownego rozpatrzenia ww. organowi. W uzasadnieniu decyzji SKO wskazało, że organ dokonał nieprawidłowej wykładni art. 93 ust. 3 w zw. z art. 99 ustawy o gospodarce nieruchomościami. Zgodnie z art. 93 ust. 3 u.g.n. podział nieruchomości nie jest dopuszczalny, jeżeli projektowane do wydzielenia działki gruntu nie mają dostępu do drogi publicznej; za dostęp do drogi publicznej

uważa się również wydzielenie drogi wewnętrznej z ustanowieniem na tej drodze odpowiednich służebności dla wydzielonych działek gruntu albo ustanowienie dla tych działek innych służebności drogowych, jeżeli nie ma możliwości wydzielenia drogi wewnętrznej z nieruchomości objętej podziałem. Nie ustanawia się służebności na drodze wewnętrznej w przypadku sprzedaży wydzielonych działek gruntu wraz ze sprzedażą udziału w prawie do działki gruntu stanowiącej drogę wewnętrzną. Z kolei art. 99 u.g.n, stanowi, że zapewnienie dostępu do drogi publicznej ma polegać na ustanowieniu służebności, o których mowa w art. 93 ust. 3 ustawy zgodnie z którym podział nieruchomości dokonuje się pod warunkiem, że przy zbywaniu działek wydzielonych w wyniku podziału zostaną one ustanowione. Za spełnienie warunku uważa się także sprzedaż wydzielonych działek gruntu wraz ze sprzedażą udziału w prawie do działki gruntu stanowiącej drogę wewnętrzną.

Sąd podkreślił, że Kolegium zasadnie wskazało, że art. 93 ust. 3 w zw. z art. 99 ustawy o gospodarce nieruchomościami wprowadzają ogólny zakaz dokonywania podziału prawnego nieruchomości, jeżeli w jego wyniku miałyby powstać nieruchomości pozbawiona dostępu do drogi publicznej. Jednocześnie należy jednak podkreślić, że w obecnym stanie prawnym brak jest podstaw do ustalania w decyzji podziałowej konkretnego sposobu (przebiegu) służebności mających zapewnić taki dostęp ani nawet wskazania działek, na jakich mają zostać ustanowione. W samej decyzji o zatwierdzeniu podziału nieruchomości umieszcza się jedynie zastrzeżenie konieczności zapewnienia dostępu do drogi publicznej wydzielonym działkom gruntu, bez wskazywania konkretnych rozwiązań projektowych w tym względzie. Ustawowe zastrzeżenie niedopuszczalności dokonania podziału nieruchomości, jeżeli projektowane do wydzielenia działki gruntu nie mają dostępu do drogi publicznej, należy więc odnieść do chwili, w której działki te będą zbywane. Mogą być zatem wydzielone w ramach podziału nieruchomości, bez zapewnienia im prawnie odrębnego dostępu do drogi publicznej na etapie zatwierdzenia podziału, ale ich zbycie na odrębną własność jest możliwe tylko przy jednoczesnym zapewnieniu przez zbywcę prawnego dostępu do drogi publicznej (vide: wyrok WSA w Poznaniu z dnia 10 października 2019 r., IV SA/Po 454/19 CBOSA).

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gorzowie Wlkp. wskazuje także, że skarżący w istocie rzeczy kwestionują prawidłowość czy też zasadność rozwiązań zawartych w miejscowym planie zagospodarowania (uchwała nr XLVI 1/508/2010 Rady Miejskiej w Sulechowie z dnia 17 sierpnia 2010 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części obrębu Obłotne). Finalnie Sąd rozpoznający niniejszą sprawę miał również na uwadze fakt, że Burmistrz Sulechowa, po ponownym rozpatrzeniu sprawy, decyzją z dnia 14 grudnia 2021 r. nr ZP.6831.59.2021.PGF zatwierdził podział przedmiotowej nieruchomości. Z treści decyzji wynika, że podziału dokonano pod warunkiem, że przy zbywaniu działek wydzielonych w wyniku podziału zostanie zapewniony dostęp do drogi publicznej poprzez ustanowienie służebności drogi koniecznej lub sprzedaży udziału w działce gruntu stanowiącej drogę wewnętrzną.

Skarżący wskazują miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego z 2010 r. jako „umowę społeczną”. Stwierdzić należy, że Burmistrz Sulechowa wciąż realizuje zapisy przedmiotowego planu, a tzw. ciągłość władzy zostaje w pełni zachowana. Burmistrz Sulechowa realizując wniosek o podział nieruchomości skarżących (...), zatwierdził podział zgodnie z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego uchwalonym w 2010 r.

7. Burmistrz Sulechowa w swoich wyjaśnieniach poinformował, że w siedzibie Urzędu Miejskiego Sulechów pod koniec minionego roku odbyło się spotkanie, w którym uczestniczył Pan (...) oraz właściciele działki nr 72/3, nabytej od Państwa (...) w kwestii dojazdu do działki nr 72/3 oraz pozwolenia na budowę.

Wg przekazanych informacji właściciele działki nr 72/3 nie mogą uzyskać pozwolenia na budowę budynku mieszkalnego, zgodnie z ustaleniami planu na terenie do tego przeznaczonym, z uwagi zbyt wąską drogę dojazdową, której szerokość zgodnie z przepisami powinna wynosić 5 metrów szerokości, a w obecnym stanie ma jedynie 4 metry szerokości. Podkreślić jednak należy, że zgodnie z załącznikiem graficznym planu miejscowego droga stanowi dojazd m. in. do działki nr 72/3, jest drogą wewnętrzną o docelowej szerokości 8 m. Została zaprojektowana na granicy dwóch prywatnych działek nr 72 i 73, która przebiega w połowie szerokości tej drogi.

W momencie podziału działki sąsiedniej droga uzyska pełny wymiar tj. 8 m. Właściciele działki nr 72/3, w dniu spotkania nie posiadali oficjalnego stanowiska organu wydającego pozwolenia na budowę, a z udzielonych informacji wynikało, że nie złożyli stosownego wniosku o wydanie pozwolenia na budowę.

W trakcie spotkania, zaproponowano trzy rozwiązania zaistniałego problemu:

- 1) wystąpienie do Starostwa Powiatowego z wnioskiem o pozwolenie na budowę wraz z wnioskiem o odstąpienie od obowiązujących przepisów techniczno-budowlanych na podstawie art. 9 ust. 1 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane,
- 2) złożenie stosownego wniosku do Burmistrza Sulechowa o zmianę miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w zakresie parametrów dróg wewnętrznych,
- 3) zwrot zakupionej nieruchomości Państwu (...) i realizacji inwestycji mieszkaniowej w innym miejscu.

Do dnia dzisiejszego nie wpłynął żaden wniosek lub pismo od skarżących bądź właścicieli działek w sprawie przejęcia dróg wewnętrznych lub też zmiany zapisów miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

IV. W skardze Państwo (...) zarzucają tut. organowi nieudostępnienie danych chronionych przepisami RODO.

W sprawie ich udostępnienia skarżących informowano kilkakrotnie, iż tut organ nie posiada informacji o właścicielach działek stanowiących drogi wewnętrzne, wszelkie informacje na ten temat wynikają z ewidencji gruntów i budynków, która zgodnie z ustawą prawo geodezyjne i kartograficzne stanowi właściwość rzeczową starosty powiatowego. Burmistrz Sulechowa nie jest organem dysponującym danymi osobowymi właścicieli nieruchomości. Ponadto podkreślić należy, że brak ich udostępnienia nie wynika ze złej woli urzędów nimi dysponującymi, ale z uwagi na przepisy RODO, wg których udostępnienie informacji zawierającej dane osobowe nastąpić może po spełnieniu wymogów prawnych.

Dostęp do danych osobowych obwarowany jest koniecznością wykazania interesu prawnego przez osoby trzecie. Przesądza o tym art. 24 ust.5 pkt 3 ustawy z dnia 17 maja 1989 r. Prawo geodezyjne i kartograficzne (Dz.U. z 2021 r. poz. 1990 z późn. zm.). Skoro zatem dostęp do tych danych jest reglamentowany, to niedopuszczalne jest udostępnienie tych danych bez wykazywania interesu prawnego.

Reasumując Rada Miejska w Sulechowie stwierdza, że po zapoznaniu się z powyższymi ustaleniami faktycznymi i prawnymi zarzuty skargi Państwa (...) nie znajdują odzwierciedlenia w stanie faktycznym oraz w obowiązującym stanie prawnym.

W związku z powyższym uznaje skargę za bezzasadną.

POUCZENIE

Zgodnie art. 239 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2022 r. poz. 2000, 2185, i 1855.), W przypadku gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności – organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy – bez zawiadamiania skarżącego.